

ikke staa ved det. (Modsigelse). Nej, hans Partiformand kan ikke staa ved, hvad det ærede Medlem fra Guldager har sagt.

**Formanden:** Folketingsmanden for Ribe Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Slebsager:** Det, jeg har sagt, var det, jeg sagde første Gang: at den højtærede Udenrigsminister efter min Opfattelse havde staaet som en Mur mellem Nordsløvigerne og den danske Befolkning under Krigen, og det holder jeg fast ved.

**Udenrigsministeren (Scavenius):** Det ærede Medlem mener stadig, at min Rolle under Krigen har været den at være en Mur. Jeg maa nu sige, at den Gang Faren stod paa, havde jeg en noget mere aktiv Optræden end den at være en Mur. Men maa jeg stadig væk henvise det ærede Medlem til hans Partis Formand. Hans Partis Formand har, som han selv har meddelt overfor Offentligheden, drøftet disse Ting med mig under Krigen. Han er gaaet fra mig, fuldt tilfreds med de Betragtninger, jeg har gjort gældende, saa for ham i hvert Fald er jeg altsaa ikke den Mur, der har staaet mellem det danske Folk og de danske Sønderjyder.

**Vilhelm Rasmussen:** Der er et interessant Moment i denne Diskussion, naar man sammenholder den med Drøftelsen af de Forhandlinger, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i sin Tid drev med Tyskland. For det samme Parti, der i Dag har været saa umaadelig forarget over nogle postulerede hemmelige Forhandlinger med Tyskland, synes uden nogen Forargelse at finde sig i det, der er sket fra det ærede Medlem fra Ringkøbings Side i Retning af hemmelige Forhandlinger med Tyskland i 1906. Jeg kan ikke rigtig se, hvorledes man kan klare denne lille Vanskelighed. Hvis det virkelig var saa galt i Øjeblikket at drive hemmelige Forhandlinger — hvad man jo ikke har gjort —, saa kan jeg ikke forstaa, hvorledes man kan undskylde de hemmelige Forhandlinger, som vitterlig og dokumenteret er blevet drevet i 1906.

Om disse Forhandlinger har jeg ønsket at gøre et Par Bemærkninger, fordi man fra juridisk Side har søgt at bortforklare dem. Det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) har nemlig forsøgt, saa vidt det da var muligt, at redde det ærede Medlem fra Ringkøbing ved en

meget vovet Fortolkning af den meget omtalte Instruks. Og da det ærede Medlem er Jurist, Professor ved Universitetet og Dr. juris, forekommer det mig, at det ikke er helt uden Interesse at se lidt paa den Argumentation, som er blevet anvendt af det ærede 6te Medlem for Københavns Amt.

Dette ærede Medlem gjorde sig i sin Argumentation overmaade stor Flid for at bevise, at der i hvert Fald ikke kunde være Tale om, at der var tilbudt Alliance, thi en Alliance er i hvert Fald noget ganske andet end en Militærkonvention. For at faa Klarhed over dette Spørgsmaal har jeg søgt litterær Bistand. Jeg har set efter, hvad en juridisk Autoritet, som heller ikke det ærede 6te Medlem for Københavns Amt kan mene noget ringe om, siger om dette Spørgsmaal. Jeg skal da anføre, at der i Henning Matzens Forelæsninger over den positive Folkeret Side 203 og videre frem er givet en Definition af Begrebet Alliance. Forfatteren siger, at en saadan gaar i Almindelighed ud paa at ordne enkelte Staters samstemmende Virksomhed i politisk Øjemed. Han nævner saa forskellige Arter af Alliancer, anfører, at man ikke som Eksempler paa Alliancer kan anføre de gamle fra ældre Tid, men derimod, siger han saa videre, „kan som Eksempler mærkes de, hvorved de kontraherende Stater forpligter sig til at stille og holde et vist Antal Tropper eller Krigsskibe udrustede for at haandhæve og gennemføre trufne Aftaler overfor mulig Modstand fra Trediemagts Side“. Her er altsaa givet en ganske klar Definition af, hvad der forstaaes ved Alliancer, og saa fortsætter denne Forfatter (Uro i Salen). — Jeg ved ikke, om det er de ærede Medlemmer eller mig, der har Ordet. Saa fortsætter denne Forfatter: „jfr. Konventionen med Sverige af 12. Juli 1756“, og længere nede „Konventionen af 27. Marts 1794“. Det fremgaar med al Klarhed heraf, at Ordet Militærkonvention nøjagtigt kan dække Begrebet Alliance, og altsaa maa det ærede 6te Medlem for Københavns Amt frafalde sin Paastand i modsat Retning.

Dernæst siger det ærede Medlem i sin Argumentation: Men der var heller ikke Tale om en Militærkonvention i denne Instruks, thi der staar i et af Stykkerne, at Danmark, nej, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) — lad mig endelig ikke i denne Sag identificere det ærede Medlem fra Ringkøbing med Danmark —, altsaa der staar, at det ærede Medlem fra Ringkøbing siger til Tyskland, at „det er Hensigten ikke at tillade nogen anden Magt